

Jahrgang: XXIII Nr. 6

Katholische Mission für Tschechen, ☎ 01/2415025
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99; 8004 Zürich

Offset Holend AG - Hardturmstr. 82; 8005 Zürich

Abo: 7,- sFr Jährlich: 7x

6.13.20. a 27. listopadu čs. bohoslužby v Rüti, Bernu, Aarau a Lucernu jsou obětovány za vaše zemřelé.

12. listopadu **XXII. KATEŘINSKÁ** v sále

u kostela sv. Ulricha, Seuzacherstr. 1, ve 20.00 hod.

Hudba: Smetana Bohumil Vstupné: 12,- sFr

Vstupenky objednávejte na čísle: 052-2225096

052-2423917 (p. Mašík je k dosažení až od 16.10.)

Taneční večer s pohoštěním z vlastní kuchyně. Nápoje v bufetu - Tombola.

V 19.00 hod je bohoslužba obětovaná za všechny naše krajany v kapli naproti sálu. Jste upřímně zváni.

20. listopadu - SLAVNOST KRISTA KRÁLE. Končí církevní rok.

27. listopadu - 1. neděle adventní. Začíná příprava na oslavení narození Pána Ježíše Krista, našeho Vykupitele.

4. prosince - 2. neděle adventní. Ve 14.30 hod. je mikulášská besídka ve Winterthuru v sále u kostela sv. Ulricha.

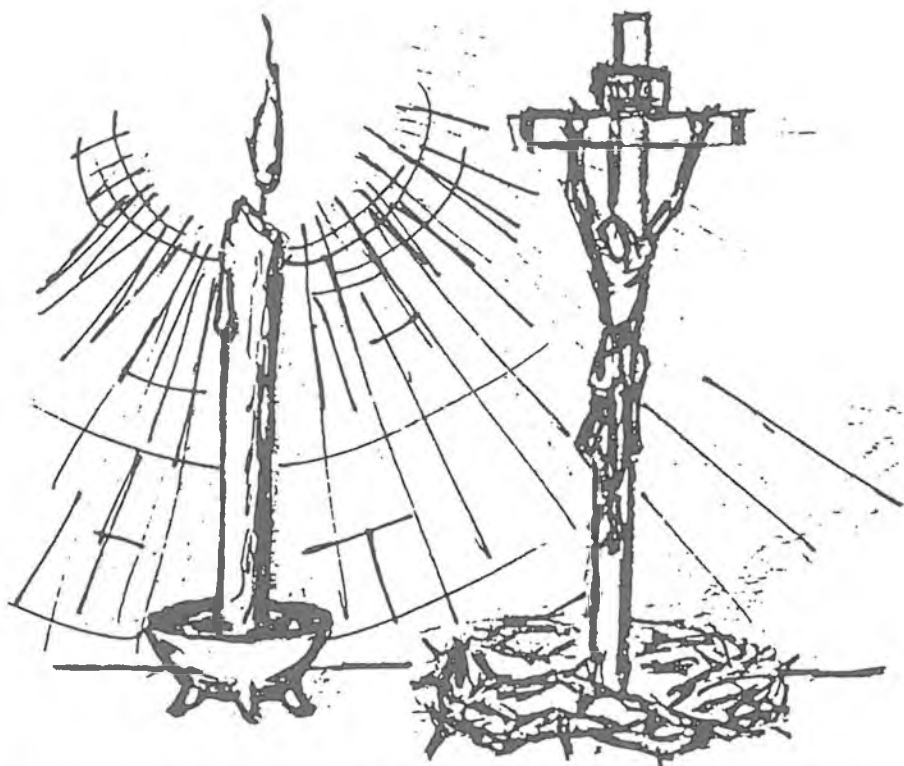
8. prosince - čtvrtek - SLAVNOST PANNY MARIE, počaté bez poskvrny prvotního hříchu.

Bohoslužba v 19.45 hod v kostele sv. Jana Boska v Curychu
Křižovatka Hohlstr. - Feldstr. 109.

POHLED ZA NÁŠ OBZOR

Blíží se den, kdy miliony lidí zalétají svou vzpomínkou k těm, kteří nás předešli na věčnost. Vždyť každý tam má někoho, koho miloval. Na znamení vděčnosti a lásky vůči nim kladou na jejich hroby květy a zažihají svíce. Vyřknou nějakou modlitbu k Bohu, u kterého bychom se měli jednou všichni sejít.

Myšlenka na Boha nám nijak nepřekáží, abychom milovali náš pozemský život. Rádi čteme v tisku články o tom, jak se v posledních letech prodlužuje hranice lidského věku. Dík i lékařské vědě. Ano, pro zdravého člověka by osmdesátka neměla být žádnou vzácností. Jsme rádi a naplňuje nás to jakýmsi klidem, můžeme-li svou smrt odsunout co nejdál do pozadí. My se totiž smrti

bojíme. Myslíme si, že je to krok do neznáma...do tmy.. do propasti. Ach, nebuďme pesimisty. Vždyť smrt je také Boží dar. Vysvobození z nesnesitelných bolestí na nemocničním lůžku. Dokonce dar nejvyšší ceny, protože jediná smrt nás přivádí k hodině, kdy Bůh setře z našich očí všechny slzy. Jenomže my, třeba věříme v Boha, ale málo věříme Bohu. Málo věříme všem těm krásným zaslíbením Ježíše Krista o životě věčném v jeho království. Málo věříme slovům Ježíšovým o štěstí, které na srdce lidské nikdy nevstoupilo a které Bůh připravil těm, kteří ho milují. Nevěra v Boha a Bohu je počátkem neštěstí - člověk ztrácí smysl života i nejvyšší cíl, kterého můžeme dosáhnout jen při překročení času, při

vstupu do věčnosti. Milující Bůh je věčnost. Já vím, většina lidí nemají rádi zbožné řeči. Jenomže slova, která vyřknul Ježíš Kristus - Bůh a náš Spasitel, jsou slova pravdy. Ukazují nám pravou budoucnost.

Jaká ta věčnost bude o tom svědčí Písmo sv. Kdo nám o tom něco mohl říci, to byl sv.Pavel, který byl vytržen do třetího nebe. Opakuje slova biblická a přihrává nám něco ze svého zážitku. Pavel tedy říká: "My zvěstujeme to, co žádné oko nikdy nevidělo, co žádné ucho nikdy neslyšelo, nač žádný člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kteří ho milují".(1 Kor.2,9) Kdo v Boha nevěří, nemůže jej ani milovat. Když se loučím na poslední cestě s některým z Vašich drahých, vidím vaše oči naplněné slzami, bolestí a úzkostí. Je to lidské a přirozené. I já se musím někdy moc přemáhat, abych se s vámi nerozplakal. Ale pozoruji, jak se uklidňujete, když připomínám slova Bible - slova života.

Opakujme si často slova Písma svatého o věčném životě. A tak jako věříme v Boha, věřme i Bohu. V těžkých chvílích nám tato víra zachrání klid a nebudeme se tak lekat ani smrti své, ani smrti našich drahých.

Dny naše ztěžkly vzpomínkami
na dobrodiní v hrobě ukrytá
zlato mnohých životů
v kelímčích utrpení vytříbené
kobercem listů pokrývá
hladinu našich všedních cest.

A srdce najednou se proměnilo
v průsečík častých setkání
všech živých s mrtvými.

Mlčení jejich němých úst
je mnohdy výmluvnější
než slova pronášená tváří v tvář.

A vůně čerstvých chrysantrén
probouzí zašlé podzimy
v nichž zbohatli jsme ovocem
těch modrých jabloní
vyrostlých v naší blízkosti.

Dar víry

Častokrát se setkávám při různých příležitostech s lidmi, které vidím třeba poprvé v životě. Velmi často zaměří svůj hovor na náboženské téma. Když stojí před nimi kněz, proč také ne? Na tomto poli je mnoho otázek, které nejednoho mohou znepokojovali. Nevadí, že začnou kritizovat církve a její učení: Některé pravdy jim nevoní, rádi by mnoho věcí zreformovali podle svých osobních představ.

Těch proč je mnoho:... proč papež cestuje a rozhazuje peníze,...proč by se lidé nemohli rozvádět a znovu ženit...proč nemohou být ženy svěcené na kněze... proč by křesťané měli uzavírat sňatek v kostele... proč bychom měli poslouchat Církev... papeže, proč by mladí nemohli žít sexuálním životem už před manželstvím? Těch ožehavých otázek je mnoho - mohli bychom pokračovat do nekonečna.

Zdravá kritika je dobrá, užitečná a prospěšná. Ale u koho platí jako jediné kritérium pravdy jen jeho vlastní rozum, tak není něco v pořádku. Lidé tohoto typu ukazují buď svou vnitřní nespokojenost, snad i rozervanost - nebo i touhu po pravdě. Z těch úlomků pravdy, které ve svém srdci zajisté též mají, nemohou složit úplnou mozaiku, která by je těšila.

V "Království českém" - promiňte ten výraz - po tvrdé době komunistické totality, která zdeformovala duchovně mnoho lidí, se objevila kniha DAR VÍRY, podtitul: výklad katolického učení pro dospělé. Než se dočkáme slíbeného nového Katechismu (cca 800 stran) chtěl bych knihu Dar víry doporučit všem, kteří hledají pravdu. V době, kdy jsme zavaleni vědou, technikou, úžasnými objevy, nám scházejí pravdy, které mohou plnit naši duši radostí, abychom nepropadali pesimismu a úzkostem. Tomu dnes podléhá dosti lidí. Této moderní nemoci je třeba předcházet. Zkuste sáhnout po knize Dar víry. Snad se vám podaří vytvořit mozaiku, která zazáří ve vaší duši.

Knihy původně vyšla v Bruselu. Byla přeložena do patnácti jazyků mj. do japonštiny a korejštiny. Obsahuje 213 stran, je psána výbornou češtinou. Možná ji objednat u katolické misie v Curychu. Na konec uvádím malou recenzi z knihy samotné:

Co znamená věřit v Boha? Čím se vyznačuje víra katolických křesťanů? A může udělat člověka šťastným? Na tyto i řadu dalších otázek jasně, stručně a srozumitelně odpovídá tato kniha. Mohla by se proto stát vítaným rádčem, malým katechismem pro všechny, kdo hledají smysl svého života, dějin a celého vesmíru, a pro ty, kdo touží po bližším poznání Stvořitele. Jistě po ní ale rádi sáhnou také ti, kteří víru přejali od svých předků a nyní chtějí, aby jim byla něčím víc než pouhou tradicí.

* * *

Jsme ve velkém pokušení srovnávat církve se státem a dívat se na ni výlučně jako na organisovanou společnost, v níž se jednota chápe především tak, jak ji chápe společenský řád. ....

Ve skutečnosti můžeme církve pochopit jen z jejího nitra.

S věkem roste víra v Boha

V existenci Boha věří čtyři z deseti (39 procent) obyvatel České republiky. Ve věkové skupině 14 až 20 let to je jen každý čtvrtý člověk (25 procent), mezi nejstaršími občany nad 67 let je však věřících více než polovina (60 procent). Nejvíce jsou přesvědčeni o existenci Boha obyvatelé jižních Čech (51 procent), jižní (47 procent) a severní Moravy (47 procent). Vyplynulo to z výsledků průzkumu nedávno uskutečněného agenturou AISA, při kterém bylo dotázáno 982 občanů z celé ČR starších 14 let.

V posmrtný život doufá 30 procent našich občanů, ale pouze 12 procent si myslí, že existuje peklo. V převtělování věří 15 procent obyvatel, z nichž je nejvíce mladých lidí do 30 let (22 procent).

O existenci mimozemšťanů je přesvědčeno 40 procent obyvatel ČR, nejvíce opět mladí do 30 let (57 procent). S rostoucím věkem se víra v UFO snižuje, ale u skupiny nad 60 let dosahuje opět 30 procent. O tom, že obyvatelé Země nejsou ve vesmíru sami, jsou více přesvědčeni muži (44 procent) než ženy (38 procent). Na pověry věří 24 procent dotázaných, v existenci strašidel však pouhí tři procenta.

(ČTK)

Den národů - den cizinců.

Tento den, který slavíme ve Švýcarsku 13. listopadu, nás upozorňuje na různé problémy s přílivem přistěhovalců takřka z celého světa. I oni se svými rodinami mají oprávněnou touhu žít zde klidný život. Zvláště lidé z cizích kultur to mají velmi těžké nalézt zde domov. Musí hledat nové kontakty, vytvářet nové vztahy. Neznalost řeči je tlačí na okraj společenského života. Mnoho lidí se k nim chová nepřátelsky. Solidarita k nim je na místě zvláště u nás křesťanů, solidarita projevená též jakoukoliv pomocí. Kdysi jsme byli též potřebnými cizinci.

* * *

Censura nebo tiskařský šotek?

V posledním čísle HLASU MISIE jsme museli přelepit poslední větu z úvodního článku. Přečtete si ji a hned objevíte proč.

Lze říci, že bez kulturní ctižádosti, vyvrcholivší v Husovi, který ostatně sám byl horlivým Václavovým ctitelem.

Zdeněk Kalista: Člověk a světec
České dějiny

Dostal se do ní tiskařský šotek, který onu větu postavil na hlavu, okradl o pravý smysl. Nesmysly vám posílat nechci. Absolutně se nejedná o censuru, která by měla postihnout Mistra Jana Husa, jak si to mylně vysvětlovala jedna paní. K tomu mám moc

a moc daleko. Uvádím nyní celé znění a mám radost, jak je ta věta krásná. Inu, člověk se může dostat hned do maléru.

Lze říci, že bez kulturní ctižádosti, založené sv. Václavem, by nebylo kulturní ctižádosti, vyvrcholivší v Husovi, který ostatně sám byl horlivým Václavovým ctitelem.

Velká propast

Jeden člověk, stále nespokojený se sebou i s jinými věčně naříkal na Boha: "Kdo to říkal, že každý musí nést svůj kříž? Nemůžeme se mu vyhnout? Jsem už otrávený tím svým denním křížem".

Dobrý Bůh mu odpověděl jedním snem. Viděl, že život lidí na zemi je nekonečným procesím. Každý kráčel s křížem na ramenou. Pomalu, krok za krokem.

I on sám byl v nekonečném průvodu a těžce kráčel se svým křížem. Pak si ale povšimnul, že jeho kříž je velmi dlouhý: proto mu byl obtížný při chůzi.

"Stačilo by zkrátit jej trochu a trápil bych se méně," řekl si. Sedl si na patník a jedním řezem notně zkrátit svůj kříž a pokračoval v cestě. Mohl jít pohodlněji bez velkých obtíží. Bez velkých obtíží došel až na místo, které mělo být cílem procesí všech lidí.

Zde byla ale propast: dlouhá trhlina v zemi, za ní začínala "země věčného štěstí". Bylo to nevypověditelné vidění za tou propastí.

Ale nebyly tu mosty ani lávky k přejítí. Přece však lidé kráčeli snadno. Každý sundal kříž s ramenou, položil jej přes propast a přecházel.

Kříže byly jako na míru, spojovaly oba břehy. Přecházeli všichni. Avšak jen on ne! Zkrátit svůj kříž a nyní byl velmi krátký, nestačil překlenout hlubinu. Začal plakat, byl zoufalý: "Ach, kdybych to jen věděl..."

Teď bylo příliš pozdě, naříkat už nepomohlo.

+ + +++ + +

NA PRAHU ADVENTU

Sotva je něco bolestnějšího než zavřené dveře, když někdo prosí o přijetí. Je to hranice, která narušuje vztahy. Ohraničený životní prostor, domnělé bezpečí, nerušený vlastní život u sebe, v domě, zabouchnuté dveře před klepající nežádoucí osobou, před rušitelem mého vlastního pokoje.

Adventní volání "Otevřte brány, otevřte je dokořán" staví tento postoj na hlavu.

Sám Bůh totiž chce vylomit tyto naše dveře a narušit naše pohodlí, rozbít naše rozhodnutí: "Já potřebuji svůj klid". "Otevřte brány" nám ukazuje důležitost adventu. Kdo dovolí, aby k němu vstoupilo Boží poselství, nezavírá už dveře, ten skončil s rozdělováním na chudé a bohaté, na privilegované a vyděděné, ten to myslí vážně se solidárností Boží, s pohrdanými, s vyvrženými, s odhozenými, s opuštěnými.

"Otevřte brány" - začněte zde a nyní, u sebe, tam kde žijete, bydlíte a pracujete.

+ + +++ + +

0 pouť do Svaté Země (17.-28.4.95) je velký zájem. Počet písemně přihlášených dosáhl už čísla 40.

Na přípravě programu se pracuje.

Další zájemci mohou být vedeni jen jako náhradníci. Obvykle podle zkušeností z dřívějších let, vždy někdo vypadne.

+ +++ +

Překáží vám doma lednička? Funguje-li, rádi ji přijmeme pro KLUBOVNU sv. Václava ve Winterthuru.

+ +++ +

Svatá Tereza z Avily v době velkých starostí byla postižena krutými bolestmi nohou. Vyčítala Bohu: "Pane, po tolika křížích mi scházelo ještě toto!"

Bůh jí odpověděl: "Tak já jedním, Terezo, se svými přáteli".

Tereza: "Proto jich máš tak málo!"

+ +++ +

A Z B
8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath.Mission
Brauerstr.99, 8004 Zürich

KDO SI NEPŘEJE ZASÍLÁNÍ H L A S U,
LASKAVĚ VRAŤTE! DĚKUJI.

Pravidelné **české bohoslužby**

Zürich: každou neděli v 19 hod. V kryptě kostela Božského Srdce
Aemtlerstr. 49

Winterthur: každou sobotu v 19 hod. u kostela Sv.Ulricha -
Seuzacherstr. 1

Rüti-Tann: každou 1.neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli
vedle katolického kostela

Bern: každou 2.neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela
Bratra Klause. Segantinistr. 26

Aarau: každou 3.neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem
sv. Petra a Pavla

Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela
sv. Karla u "Karlisbrücke"

Od října do 8. prosince

21.října - 19.30 je schůzka mladé generace v malé klubovně čs.
misie, Brauerstr. 99, Curych

28.-30. října - krátké exercicie v Quartenu. Káže Otec Daniel
Herman, sekretář pražského arcibiskupa Vlka.

V Quartenu budou vystaveny opět knihy z Čech, bude možné si
je objednat.

1.listopadu → SLAVNOST VŠECH SVATÝCH. ◀ Bohoslužba ve Win-
terthuru v 19.00 hod je obětovaná za všechny vaše zemřelé.

2.listopadu → Vzpomínka na všechny věrné zemřelé ◀
Bohoslužba za zemřelé v 19.30 hod v kryptě kostela B.Srdce
v Curychu.

Je možnost získat plnomocné odpustky za duše v očistci.